

การประเมินวิชาการ บ้านพักศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 20

การประเมินทางไกลเสมือนจริง

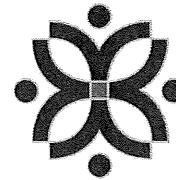
บรรณาธิการ

ศ.ดร.อรรถกพล คงเลี้ยง

รศ.ดร.สุกัญญา บูรณเดชาชัย

SPU
SRIPATUM
UNIVERSITY

รายงานการประชุม

การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 20

วันที่ 27 มีนาคม 2564

ผ่านระบบการประชุมทางไกล

บรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.อรรถพล ควรเลี้ยง

รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา บูรณเดชาชัย

จัดโดย

สมาคมรังสรรคศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

เครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โรงเรียนเสนาธิการทหารบก

รายงานการประชุม การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 20

บรรณาธิการ: อรรถพล ควรเลี้ยง และ สุกัญญา บูรณเดชาชัย

Copyright © 2564

ISBN (e-book): 978-616-8088-75-3

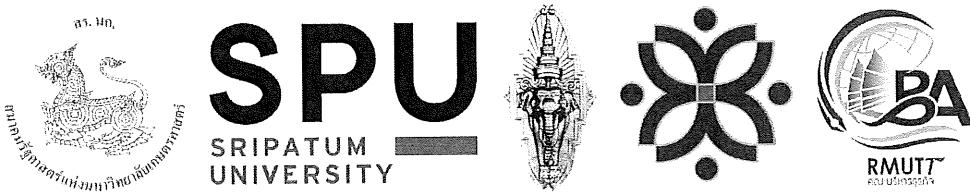
จัดพิมพ์โดย

สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เลขที่ 8/82 บ้านกาลงเมือง งามวงศ์วาน ซอยงามวงศ์วาน 47 แยก 6-11 ถนนงามวงศ์วาน
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10210

E-mail: polsci.association.kasetsart@gmail.com

Website: www.psaku.org

การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 20 วันที่ 27 ธันวาคม 2564 ผ่านระบบการประชุมทางไกล

หลักการและเหตุผล

การประชุมวิชาการ นักวิชาการเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเสนอผลงานวิชาการและวิจัย ของคณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย ผู้ประกอบวิชาชีพ ตลอดจนนิสิต/นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปแล้ว ก็ยิ่งทวีความสำคัญยิ่งขึ้น ต่อนิสิต/นักศึกษา ในระดับบัณฑิตศึกษา ภายหลังการประกาศใช้ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ บัณฑิตศึกษา พ.ศ.2548 ในฐานะเงื่อนไขในการสำเร็จการศึกษา ซึ่งกำหนดให้ ผลงานวิทยานิพนธ์ของนิสิต/นักศึกษาระดับบัณฑิต แผน ก ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงาน วิทยานิพนธ์ ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมทางวิชาการที่มี รายงานการประชุม (Proceedings)

สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงมีดำริร่วมกับ โครงการศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาศาสตร์ (ภาคพิเศษ) ภาควิชาธุรกิจและรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และหน่วยงานภาคี จัด “การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ” (National Graduate Conference) ครั้งที่ 1 ขึ้นเป็นปฐมฤกษ์ เมื่อ วันศุกร์ที่ 14 ธันวาคม พ.ศ.2555 ณ โรงแรมริชモนด์ จังหวัดนนทบุรี เริ่ยมมาจนกระทั่ง ครั้งที่ 19 เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2564 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ ตลอดจน สามารถสนับสนุนภารกิจทางวิชาการ ต่อไป สมาคมฯ จึงร่วมกับเครือข่ายภายในประเทศ ได้แก่ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ส่วนบัณฑิตศึกษา โรงเรียนเสนาธิการทหารบก และเครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ จัด “การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 20” (20th National Graduate Conference) ขึ้น

วัตถุประสงค์

- เพื่อกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัวทางวิชาการ รวมถึงเป็นพื้นที่ในการเผยแพร่ผลงานวิชาการและวิจัย สำหรับคณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิต/นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในเชิงสาขาวิชาการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายทางวิชาการที่เข้มแข็ง และพัฒนาเป็นแหล่งค้นคว้าและแหล่งอ้างอิงที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ สำหรับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย ผู้ประกอบวิชาชีพ ตลอดจนนิสิต / นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป ต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ความตื่นตัวทางวิชาการ ซึ่งปรากฏและสามารถถอดผลในเชิงรุปธรรม ผ่านงานนำเสนอความวิชาการและวิจัย รวมถึงพื้นที่ในการเผยแพร่ผลงานวิชาการและวิจัยดังกล่าว สำหรับคณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิต/นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ ตลอดจนสามารถดำเนินได้ตามสมควร
- 2) เครือข่ายทางวิชาการที่เข้มแข็ง อันเกิดจากการประสานความร่วมมือระหว่างสมาคมฯ ผู้นำเสนอบทความ และผู้เข้าร่วมการประชุมวิชาการ ภายหลังการประชุมวิชาการเสร็จสิ้นลง และแหล่งค้นคว้าและแหล่งอ้างอิงที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ สำหรับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย ผู้ประกอบวิชาชีพ ตลอดจนนิสิต/นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป ด้วยการเผยแพร่รายงานการประชุมอย่างกว้างขวาง

กิจกรรม

- 1) การนำเสนอผลงานวิชาการและวิจัย ทั้งแบบบรรยายและแบบโปสเตอร์ โดย คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิต/นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
- 2) การจัดพิมพ์รายงานงานประชุม การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติและระดับนานาชาติ ครั้งที่ 20

กลุ่มเป้าหมาย

ประกอบด้วย คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิต/นักศึกษา และประชาชนผู้สนใจทั่วไป ประมาณ 100 คน จำแนกเป็นผู้นำเสนอบทความวิชาการและวิจัย ประมาณ 80 คน และผู้เข้าร่วมการประชุมอีกประมาณ 20 คน

วัน เวลา และสถานที่

วันที่ 27 ธันวาคม 2564 ผ่านระบบการประชุมทางไกล

หน่วยงานรับผิดชอบ

- วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- โรงเรียนเสนาธิการทหารบก
- เครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะกรรมการจัดการประชุม

ประธานการประชุมวิชาการ

อาจารย์ ดร.ศมานันทน์ รัตนศิริวิไล
อุปนายก (คนที่ 1) สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประธานโครงการการประชุม

ศาสตราจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ เจมส์พิประเสริฐ
เลขานุการ สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ปรึกษา

พลตรี ดร.ดิเรก ดีประเสริฐ
ผู้บัญชาการ โรงเรียนเสนาธิการทหารบก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพบูลย์พันธ์
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต อุ่น
คณบดี วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ สมกร สีตลาภัน
รองคณบดี วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภัสพร พันธ์โนนันท์
คณบดี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
อาจารย์ ดร.จำเนียร ชุดหงส์ภาด
ประธาน เครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ธนพร ศรียากุล
นายก สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณะกรรมการจัดการประชุม

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไม้สง
คณบดี มหาวิทยาลัยมหा�จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร.อรรถพล ควรเลี้ยง
มหาวิทยาลัยมิดเดิร์นสเดก สหรัฐอเมริกา
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ พิมพา¹
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะกร หวังมหาร
วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ กัลยาณมิตร
คณบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศว์ เศรษฐกร

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

อาจารย์ ดร.กฤษฎา เชียรวัฒนสุข

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี

อาจารย์ ดร.ทศพร มะหะหมัด

ศูนย์อิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาจารย์ ดร.นพพล อัคยาด

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ ดร.ปริญญา สิริอัตตะกุล

วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล

อาจารย์ ดร.สุดารัตน์ รอดบุญส่ง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

อาจารย์ ดร.สิปปากัส โรจนวสุธร

ศูนย์ให้คำปรึกษาทางวิชาการและวิจัย สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาจารย์ ดร.สิรินันต์ ศิรินันต์โนกิน

ศูนย์ให้คำปรึกษาทางวิชาการและวิจัย สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาจารย์ ดร.สมสติ ผลวัฒนา

ศูนย์ให้คำปรึกษาทางวิชาการและวิจัย สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เลขานุการการประชุม

นางสาวประภากร มั่นคง

สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการบริหาร

ศ.ดร.กิตติศักดิ์ เจมส์พิประเสริฐ

มหาวิทยาลัยเศรษฐศาสตร์และนิติศาสตร์แห่งเหอหนาน

บรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.อรรถพล ควรเลี้ยง

มหาวิทยาลัยมิตรเวสเทิร์นสเตท สหรัฐอเมริกา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา บุรณเดชาชัย

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร. จำงค์ อุดมัณสิกที^๑

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร. สมเกียรติ วันทะนะ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร. สันทัด เสริมศรี

มหาวิทยาลัยหิดล

รองศาสตราจารย์ ดร. กัญญา ดิษฐ์แก้ว

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก

รองศาสตราจารย์ ดร. โภวิท วงศ์สุรัวณ์

ราชบัณฑิตยสถาน

รองศาสตราจารย์ ดร. ธนรุ่ง ศิริพัตรอรรถ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร. ทองวรรณ พิริวรรณ

มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

รองศาสตราจารย์ ดร. นิตินันท์ ชาน్ยโภคกล

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร. พุฒิพงศ์ สัจดิวงศ์พิพิญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิวาส

รองศาสตราจารย์ ดร. รังค์ บุญสวยงาม

มหาวิทยาลัยลักษณ์

รองศาสตราจารย์ ดร. วัลลภา รัตน์ตระนันท์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร. สัญญา เคณaghanim

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รองศาสตราจารย์ ดร. สาภรณ์ สถิตวิทยานันท์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จำเริญ คงกะศรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร. นวิช สุดสาคร

รองเรียนนายร้อยตำรวจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัครนันท์ คิดสม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศรีรัฐ โภวงศร

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สีบวงศ์ กາພວງศร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ปัจจัยเหตุของการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ภายใต้มาตรฐาน ISO 9001:2015

The Causal Factors of Participation that Influence the Personal Performance under the ISO 9001:2015 Standard

สุธีนี เชญฐพินิต / Sutinee Chettapinit

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร / Faculty of Management Science, Silpakorn University

E-mail: chettapinit_s@silpakorn.edu

พันชกร สิมะขรบุญ / Panuschagone Simakhajornboon

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร / Faculty of Management Science, Silpakorn University

E-mail: panuschagone@ms.su.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเหตุของการมีส่วนร่วมที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของบุคลากรภายใต้ มาตรฐาน ISO 9001:2015 กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรในโรงพยาบาลแห่งหนึ่งจำนวน 191 ตัวอย่าง ที่ได้จากการสุ่ม ด้วยวิธีเคราะห์กำลังด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป G*Power 3.0.10 ใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้วยเทคนิค Index of item objective congruence วิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างด้วยเส้นทางกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วนด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Smart PLS 3.0 ผลการศึกษาพบว่า ความชัดเจนของเป้าหมายคุณภาพ ความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนด ISO 9001:2015 และความไว้วางใจในองค์การ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วม ($\beta = 0.345, p = 0.000, \beta = 0.337, p = 0.000, \beta = 0.176, p = 0.000$ ตามลำดับ) การมีส่วนร่วมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการปฏิบัติงานของ บุคลากร ($\beta = 0.566, p = 0.000$) โดยผลการโครงสร้างสามารถอธิบายผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ได้ร้อยละ 31.6 ($R^2 = 0.316$) ผลการวิจัยนี้เห็นว่า การนำมาตรฐาน ISO 9001:2015 มาใช้เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อ ผลการปฏิบัติงานของบุคลากรนั้นยังคงควรให้ความสำคัญกับความชัดเจนของเป้าหมายคุณภาพ ความรู้ความเข้าใจ ในข้อกำหนด ISO 9001:2015 และความไว้วางใจในองค์การ ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความชัดเจนของเป้าหมายคุณภาพ, ความไว้วางใจในองค์การ, การมีส่วนร่วม, ผลการปฏิบัติงาน, ISO 9001:2015

Abstract

This research aims to study the causal factors of participation that influence personnel performance under the ISO 9001:2015 standard. The sample was 191 personnel in the hospital by power analysis method with the G*Power 3.0.10 package, used a 5-level estimation scale questionnaire as data collecting tool. Examined the quality of the tool by using the Index of item objective congruence (IOC) technique. Structural equation modeling with Partial Least Square Path (PLS-SEM) analyzed by Smart PLS 3.0 ready-made computer program. The result shows that clarity of quality goals, Knowledge of ISO 9001: 2015 requirements, and organizational trust were positive influence on participation ($\beta = 0.345, p = 0.000, \beta = 0.337, p = 0.000, \beta = 0.176, p = 0.000$,

การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 20

27 ธันวาคม 2564 ผ่านระบบการประชุมทางไกล

respectively). Participation has a positive influence on personnel performance ($\beta = 0.566$, $p = 0.000$). The structural equation model can describe personnel performance by 31.6% ($R^2 = 0.316$). The findings suggest that, in applying the ISO 9001:2015 standard for engagement that affects personnel performance, organizations should focus on the clarity of quality goals, knowledge and understanding in the ISO requirements, and organizational trust, respectively.

Keywords: Glow Clarity, Organization Trust, Participation, Individual Performance, ISO 9001:2015

บทนำ

ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9001:2015 เป็นระบบการบริหารงานที่เริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในและภายนอกองค์กร แล้วนำไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เป็นผลให้สินค้าหรือบริการนั้นมีคุณภาพตรงตามข้อกำหนดอย่างสม่ำเสมอ มุ่งเน้นการบริหารงานแบบเป็นระบบ สื่อสารนโยบายและเป้าหมายด้านคุณภาพให้ทั่วทั้งองค์การเพื่อให้บุคลากรรับทราบและเข้าใจ ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วม ด้วยเหตุนี้องค์การภาคครัวและเอกสารจึงกำหนดให้ ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9001:2015 เป็นเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ที่บุคลากรในองค์การต้องนำไปปฏิบัติเพื่อให้การดำเนินงานนั้นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (รายงานนี้ เปี่ยมคุณ, 2553)

ในการดำเนินการขององค์การนั้นความชัดเจนของเป้าหมายมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์การ เนื่องจากเป้าหมายที่องค์การมอบหมายหรือสื่อสารไปยังผู้ปฏิบัติงานนั้นแสดงถึงจุดหมายปลายทางขององค์การที่ต้องการบรรลุ ถึงซึ่งเป้าหมายสูงสุดขององค์การส่วนใหญ่มุ่งประเด็นไปที่ความพึงพอใจของผู้รับบริการหรือกำไร ดังนั้นเป้าหมายจึงจะต้องมีความเฉพาะเจาะจงในเงื่อนไขดังๆ ที่กระจางชัด เป้าหมายที่ไม่ชัดเจนแสดงถึงการมีจุดหมายปลายทางที่ไม่แน่นอน ขาดความสำคัญและไม่มีประสิทธิภาพ การมีเป้าหมายที่ดีและถูกต้องทำให้องค์การสามารถวัดผลการกระทำได้ซึ่งเป้าหมายที่มีความชัดเจนจะทำให้เกิดผลดีต่อทั้งพนักงานและองค์การ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2529) ดังนั้นการส่งเสริมความชัดเจนของเป้าหมายจึงเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Raney, 2003) การชี้แจงเป้าหมายสามารถลดความขัดแย้งและปรับปรุงคุณภาพของการประสานงานในองค์การได้ (Garnett, 1992) ความชัดเจนของเป้าหมายในองค์การจะมีบทบาทในการกำหนดและสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรจากความเข้าใจและความไว้วางใจในการร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์การและเพื่อผลสัมฤทธิ์ของงานที่ตนปฏิบัติ

ความไว้วางใจมีความสำคัญในหลายทางและเป็นส่วนประกอบที่จำเป็นในสัมพันธภาพของมนุษย์หลายๆ ด้าน ซึ่งส่งผลให้เกิดความรับรู้และเกิดคุณค่าในการแลกเปลี่ยนต่างๆ (Shaw, 1997) ความไว้วางใจเป็นข้อตกลงที่ไม่ได้เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้บริหารหรือองค์การ แต่เป็นสิ่งที่พนักงานคาดหวังจากผู้บริหารหรือองค์การ ในมุมมองของพนักงานคือการรับรู้ของพนักงานที่มีต่องค์การ ซึ่งเป็นผลมาจากการคำนึงถึงความต้องการของบุคลากรที่องค์การให้ไว้กับเขากหากบุคลากรมีความไว้วางใจอยู่ในระดับต่ำและแสดงถึงแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ความเสี่ยง มีการเรียกร้องมากขึ้นองค์การจึงเป็นต้องหลีกเลี่ยงลักษณะสังคมที่เกิดความไม่ไว้วางใจ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับบุคลากรเอาไว้จะช่วยลดโอกาสที่บุคลากรจะไม่ปฏิบัติตามข้อสัญญาเนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามข้อสัญญาทำให้เกิดผลในทางลบทั้งต่อองค์การและบุคลากร เช่น บุคลากรมีความตั้งใจน้อยลงในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ดังนั้น หากความไว้วางใจอยู่ในระดับสูงแล้วพนักงานจะเกิดแรงจูงใจในการปรับปรุงผลการดำเนินงานขององค์การ (Robbins & Judge, 2011) การมีส่วนร่วมทำให้บุคลากรเกิดทัศนะต่อการบริหารงานขององค์การในทิศทางที่ดี ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในงาน เกิดความผูกพันต่อหน่วยงานและการกิจที่ตนเองมีส่วนร่วมในการดำเนินงานที่มุ่งสู่ความสำเร็จ (Cotton, 1997) ซึ่งกระบวนการเข้าร่วมของบุคคลนั้นเป็นได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยการระดมความคิดเห็น ตัดสินใจ วางแผน ปฏิบัติการ และติดตามผลการประเมิน เป็นการร่วมมือร่วมใจ การประสานงาน และความรับผิดชอบในกระบวนการทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การ (วุฒิชัย อารักษ์เพชรมงคล, 2554) องค์การจะบรรลุวัตถุประสงค์

ได้นั้นต้องเกิดจากการปฏิบัติงานของบุคลากรที่องค์การมอบหมาย ซึ่งการปฏิบัติงานด้าน ISO 9001:2015 จำเป็นต้องอาศัยการร่วมมือของบุคลากรในทุกระดับเพื่อให้เกิดผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย (อังคณา ไมตรีสรสันต์, 2546) ซึ่งองค์การประเภทโรงพยาบาลในประเทศไทยทั้งโรงพยาบาลรัฐและเอกชนในปัจจุบัน นิยมใช้ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9001:2015 มาเป็นเครื่องมือช่วยในการบริหารและเป็นตัวบ่งบอกถึงมาตรฐานระดับสากล นอกจากการบริการด้านการรักษาพยาบาลแล้ว ส่วนที่สำคัญของโรงพยาบาลอีกส่วนหนึ่งนั้นคือส่วนสนับสนุนภายในโรงพยาบาล (Back Office) ซึ่งเป็นพื้นเพื่องที่ช่วยขับเคลื่อนให้การกิจกรรมการรักษาพยาบาลนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี (วัลยพร โลหะประภาkul, 2551)

โรงพยาบาลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นโรงพยาบาลที่ได้มีการพัฒนาคุณภาพการให้บริการมาอย่างต่อเนื่องและได้รับการรับรองมาตรฐานระบบบริหารคุณภาพ ISO 9001:2015 ในภาระดำเนินการตามระบบบริหารคุณภาพ ISO 9001:2015 ในปี พ.ศ.2562 ด้วยความร่วมมือร่วมใจในครั้งนี้เกิดจากบังเอิญโดยบัง การร่วมมือในครั้งนี้จะส่งผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรหรือไม่ ซึ่งผลการศึกษาปัจจัยเหตุของการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานของบุคลากรภายใต้มาตรฐาน ISO 9001:2015 อาจเป็นประโยชน์ต่อองค์การที่ต้องการได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผลให้พนักงานมีผลการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อการรับการตรวจติดตามเพื่อต่ออายุการรับรองคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9001:2015 ต่อไป โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเหตุของการมีส่วนร่วมที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของบุคลากรภายใต้มาตรฐาน ISO 9001:2015

ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีพื้นฐาน และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่สามารถนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดและทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ความชัดเจนของเป้าหมายคุณภาพ หมายถึง การที่องค์การได้มอบหมายหรือสื่อสารเป้าหมายคุณภาพให้ผู้ปฏิบัติงานรับทราบโดยมีลักษณะที่เป็นข้อความชัดเจน ชัดให้เห็นถึงผลงานที่ต้องการให้เกิดผลสำเร็จสามารถวัดได้โดยเป้าหมายที่ชัดเจนจะทำให้หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอนโยบายไปปฏิบัติมีส่วนร่วมในการรับทราบและเข้าใจในเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่องค์การต้องการ จ่ายต่อการกำหนดภารกิจกิจกรรมและความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน ทำให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จในที่สุด (Park Soonae & Choi Sungjoo, 2020)

การรับรู้นโยบายของบริษัทเป็นส่วนที่สืบเนื่องมาจากการที่บริษัทมีการสื่อสารเป้าหมายที่ชัดเจนให้พนักงานรับรู้มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการนำเสนอนโยบายไปสู่การปฏิบัติของพนักงานบริษัท (อดิเรก เพชรรื่น, 2554) โดยการรับรู้การสนับสนุนองค์กรมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมกิจกรรมขององค์กร เช่น การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องหรือไคลเซ็น (Glover et al, 2011) ผ่านการสื่อสารภายในองค์การ เนื่องจากการสื่อสารวัฒนธรรม ขั้นตอน ประโยชน์ ให้ผู้เข้าร่วมโดยมีข้อความและทิศทางการสื่อสารที่ชัดเจนแน่นทำให้สมาชิกในองค์การเข้ามา มีส่วนร่วมกิจกรรมมากขึ้น (รีวัลฟ์ จันทึก, 2561) ทั้งนี้นโยบายผู้นำบริหารมีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มวงจรควบคุมคุณภาพ QCC ของพนักงานระดับปฏิบัติการ เช่น บริษัทชั้นส่วนยานยนต์นิคมอุสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี (นพพล หมายวงศ์, 2554) การส่งเสริมความชัดเจนของเป้าหมายได้กล่าวเป็นหลักสำคัญในการเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานและประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Raney, 2003) การชี้แจงเป้าหมายสามารถลดความขัดแย้งและปรับปรุงคุณภาพของ การประสานงานหรือมีส่วนร่วมในองค์การได้ (Garnett, 1992) จากเหตุผลดังกล่าวจึงขอเสนอสมมติฐานที่ 1 ดังนี้

H1: ความชัดเจนของเป้าหมายคุณภาพมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานภายใต้มาตรฐาน ISO 9001:2015

ความไว้วางใจองค์การ หมายถึง ความเต็มใจของบุคคลในการยอมรับการกระทำการขององค์การ เป็นความรู้สึกไว้ใจและเดิมใจที่จะทำงานให้กับองค์การ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการกระทำและการตัดสินใจขององค์การ (McAllister, 1995) ความไว้วางใจองค์การเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้องค์การดำเนินอยู่และประสบความสำเร็จ เนื่องจากการทำงานร่วมกันต้องพึ่งพาอาศัยกัน ความไว้วางใจมีความสำคัญในหลายทางและเป็นส่วนประกอบที่จำเป็นในสัมพันธภาพของมนุษย์หลาย ๆ ด้านซึ่งส่งผลให้เกิดความราบรื่นและเกิดคุณค่าในการแลกเปลี่ยนต่าง ๆ (Shaw, 1997) หากความไว้วางใจอยู่ในระดับต่ำ พนักงานมีแนวโน้มหลีกเลี่ยงการเผชิญกับปัญหา การมีส่วนร่วมองค์การลดลง มีการเรียกร้องเกิดขึ้น ผู้บริหารในองค์การจะต้องเร่งสร้างและรักษาความไว้วางใจไว จะทำให้ลดโอกาสเกิดการต่อต้านของพนักงานเนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ทำให้เกิดผลในทางลบ เช่น มีความตั้งใจน้อยลงในการที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย (Robbins & Judge, 2011) ความไว้วางใจในผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์ต่อผลลัพธ์ในทางบวกเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงาน ได้แก่ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ความพึงพอใจในงาน ความผูกพันในเป้าหมาย ซึ่งถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมอย่างหนึ่ง รวมถึงการมีผลการปฏิบัติงานที่ดี (Dirks & Ferrin, 2002) จากเหตุผลดังกล่าวจึงขอเสนอสมมติฐานที่ 2 ดังนี้

H2: ความไว้วางใจในองค์การมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานภายใต้มาตรฐาน ISO 9001:2015 ความรู้ความเข้าใจข้อกำหนด ISO 9001:2015 หมายถึง สิ่งที่เกิดจากการสั่งสม ศึกษา การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมถึงความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากการที่ได้รับ การฟัง การคิด หรือการปฏิบัติตามข้อกำหนด ISO 9001:2015

ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพมีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคคลการในการพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาลสิ่งเสริมสุขภาพเด็ก จังหวัดนครปฐม (ประชากรณ์ พัพโพธิ์, 2557) ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการพัฒนาระบบคุณภาพ ISO 9001:2008 เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของพนักงานในการพัฒนาระบบคุณภาพ ISO 9001:2008 ของบริษัท สยามก拉斯อนดัลทรี จำกัด (ณัฐรูป แก้วนวล, 2558) ความรู้ความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษาสั่งผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคคลการในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ คุณภาพหาราดgrade B (ปราณี สุขดีศรีสวัสดิ์, 2557) และความรู้เกี่ยวกับการรักษาระบบคุณภาพ ISO 22000:2005 การตรวจสอบเมินแบบ เป้าร่วงมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการรักษาระบบคุณภาพ ISO 22000:2005 ของพนักงานบริษัท เนสท์เล่ (ไทย) จำกัด (ศรีรุจា ธรรมคุพพ์, 2554) ซึ่งหัวหน้าคนติดด้านความเข้าใจที่มีต่อระบบคุณภาพภายใน มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในระบบคุณภาพภายในของบุคคลการสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามระบบคุณภาพภายใน (วุฒิชัย อารักษ์พิชัยมงคล, 2554) จากเหตุผลดังกล่าวจึงขอเสนอสมมติฐานที่ 3 ดังนี้

H3: ความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนด ISO 9001:2015 มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานภายใต้ มาตรฐาน ISO 9001:2015

การมีส่วนร่วม หมายถึง การเกี่ยวข้องในด้านจิตใจและอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลการ ที่จะกระตุ้นให้เกิดการสร้างสรรค์ ที่จะกระทำในสิ่งที่บรรลุเป้าหมายของทีมงานทำให้เกิดการมีส่วนร่วม มีการช่วยเหลือหรือสนับสนุนการดำเนินการ กิจกรรมต่าง ๆ ในองค์การ อาจเป็นการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจหรือกระบวนการบริหาร และเป็นการทำงานร่วมกับทีมงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยความร่วมมือร่วมใจ โดยการทำงานดังกล่าวในช่วงเวลา และลำดับเหตุการณ์ที่ถูกจังหวะและเหมาะสม (Newstrom & Davis, 1993; วุฒิชัย อารักษ์พิชัยมงคล, 2554; วันชัย วัฒนศัพท์, 2547; รัชมน ก้าแสง, 2558)

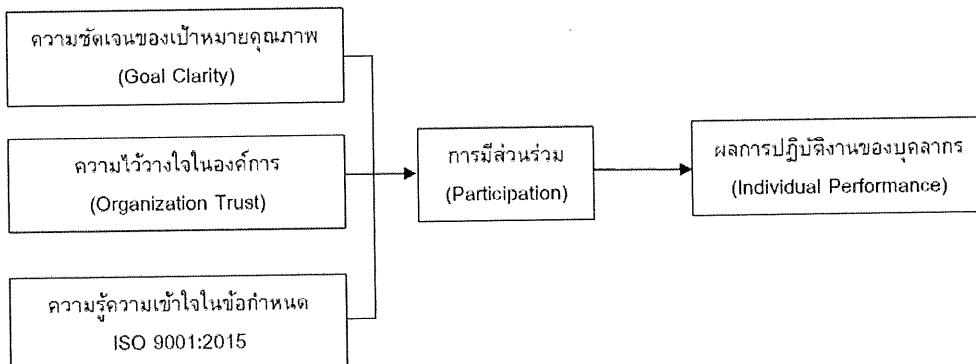
การมีส่วนร่วมทำให้บุคคลการเกิดทัศนะต่อการบริหารงานขององค์การไปในทิศทางที่ดีขึ้น ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในงาน กิจกรรมผูกพันแต่หน่วยงานและการกิจที่ตนเองมีส่วนร่วมในการดำเนินงานที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ (Cotton, 1997) การมีส่วนร่วมขององค์กร ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของบริษัท (ศิริพร สอนไชยา, 2557) และพบว่า การมีส่วนร่วมส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานขององค์การในมุมมองผู้บริหารที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของ

องค์การโดยการวัดแบบสมดุลของโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย (วิสิตศักดิ์ สุขสะอาดพสุ, 2556) นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมยังส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามระบบคุณภาพภายใน (วุฒิชัย อารักษ์โพษมงคล, 2554) จากเหตุผลดังกล่าวจึงขอเสนอสมมติฐานที่ 4 ดังนี้

H4: การมีส่วนร่วมมืออาชีพเชิงบวกต่อผลการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในได้มาตรฐาน ISO 9001:2015

ผลการปฏิบัติงานของบุคลากร หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดจากการทำงานซึ่งแสดงให้เห็นถึงสมรรถนะของพนักงานในองค์การที่จะปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งในการประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้ถูกประเมินจะต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของงานเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดความสำเร็จของการทำงาน เพราะเป็นปัจจัยที่ทำให้พนักงานมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายและตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สิ่งที่องค์การคาดหวังจากพนักงานทุกคนคือผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามเป้าหมายที่องค์การตั้งไว้ ซึ่งเป็นสิ่งบ่งบอกผลลัพธ์ของงาน ซึ่งผลการปฏิบัติงาน หมายถึง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่พนักงานช่วยเปลี่ยนแปลงนัยจัยนำเข้าซึ่งคือทรัพยากรต่างๆ ให้กลายเป็นปัจจัยส่งออก เช่น สินค้าหรือบริการให้เกิดประโยชน์แก่มนุษย์ องค์กร สังคม หรือประเทศชาติ การวัดผลการปฏิบัติงานถือเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานโดยเบรี่ยบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน เป้าหมาย นโยบาย วัตถุประสงค์ที่องค์การได้กำหนดไว้ รวมทั้งอาจเบรี่ยบเทียบผลการปฏิบัติงานกับผู้ร่วมงานคนอื่นในองค์การ (วีระวัฒน์ ปันนิตามัย, 2540) หรือ พิจิตร ไชยอกปัญญา (2551) ได้ให้ความหมายของผลการปฏิบัติงานว่า คือผลลัพธ์ที่เกิดจากการทำงานซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพประสิทธิภาพของบุคคลในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสังกัดหน่วยงาน A หน่วยงาน B หน่วยงาน C หน่วยงาน D หน่วยงาน E หน่วยงาน F และหน่วยงาน G ของโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง รวมทั้งสิ้น จำนวน 994 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยวิธีการสุ่มโดยใช้อ่านจากการทดสอบ (Power Analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป G*Power 3.1.10 ที่ค่าความคลาดเคลื่อน (α) = 0.05 ค่าอำนาจการทดสอบ ($1 - \beta$) = 0.95 และ Effect size (η^2) = 0.10 และมีตัวแปรที่ต้องคำนวณ 5 ตัว ได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 138 ตัวอย่าง เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกใช้โปรแกรม G*Power นั้น เนื่องด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป G*Power นั้นจะช่วยลดข้อผิดพลาดในการคำนวณและช่วยกำหนดขนาดตัวอย่างสอดคล้องกับสถิติที่เลือกใช้งาน การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*Power จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้ผลงานมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น รวมทั้งสามารถใช้งานง่ายและเป็นโปรแกรมที่สามารถดาวน์โหลดได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย (นิพิฐพนธ์ สนิทเหลือ, 2562)

การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 20

27 ธันวาคม 2564 ผ่านระบบการประชุมทางไกล

การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งที่นี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาสร้างเป็นแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Forms ส่งให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยเก็บข้อมูลช่วงเดือน พฤษภาคม พ.ศ.2564 จนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์แบบและสามารถนำไปวิเคราะห์ได้จำนวน 191 ชุด และนำผลการตอบแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล รวมรวมผลการตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินผล โดยใช้โปรแกรมสำหรับ SPSS (Statistical Package for Social Science) และโปรแกรมสำหรับ Smart PLS

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1) วิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับ SPSS เพื่อหาความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมดและนำเสนอในรูปแบบตาราง 2) วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ใช้สูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation) และวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ โดยเทคนิคิวิเคราะห์ปัจจัยซึ่งหมุนแกนปัจจัยด้วยวิธีแวร์เมกซ์ 3) วิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างด้วยเส้นทางกำลังสองหนอยที่สุดบางส่วน (Partial Least Square SEM: PLS-SEM) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับ Smart PLS

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 63.4 มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 45 ส่วนใหญ่เป็นบุคลากรสังกัดหน่วยงาน C คิดเป็นร้อยละ 61.8 และอยู่ในระดับปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 97.4

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนความถี่ และร้อยละ ของข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลตามลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจแบบสอบถาม		ความถี่ (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	70	36.6
	หญิง	121	63.4
อายุ	21-30 ปี	36	18.8
	31-40 ปี	86	45.0
	41-50 ปี	54	28.3
	51-60 ปี	15	7.9
หน่วยงาน	หน่วยงาน A	34	17.8
	หน่วยงาน B	19	9.9
	หน่วยงาน C	118	61.8
	หน่วยงาน D	14	7.3
	หน่วยงาน E	3	1.6
	หน่วยงาน F	2	1.0
	หน่วยงาน G	1	0.5
ระดับปฏิบัติการ	ระดับหัวหน้าหน่วยงาน	5	2.6
	ระดับปฏิบัติการ	186	97.4

ผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง

ผลการวัด Measurement model พบว่า ค่าน้ำหนัก Loading (λ) ของตัวแปรสังเกตหรือค่าความเที่ยงของตัวบ่งชี้มีค่า 0.757-0.896 ซึ่งมากกว่า 0.7 เป็นตามเกณฑ์ของ Götz, Liehr-Gobbers & Krafft (2010) ค่าดัชนีวัดความเที่ยงตาม

โครงสร้าง CR มีค่า 0.843-0.922 และ α มีเท่ากับ 0.728-0.888 ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ค่า AVE ของตัวแปรมีค่าระหว่าง 0.643-0.748 และค่าดัชนีวัดความตรงเชิงจำแนก \sqrt{AVE} มีค่ามากกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรແ geg

ผลการวัด Structural model พบว่า ค่าดัชนีที่ใช้วัดระดับความแปรปรวน มีค่า R^2 ระหว่าง 0.316-0.417 ซึ่งมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.10 แสดงว่า ตัวแปรແ geg ภายนอกสามารถอธิบายได้แม่นยำมาก (Falk & Miller, 1992) ค่าดัชนีวัดระดับผลกระทบของตัวแปรແ geg ภายนอกที่มีต่อตัวแปรແ geg ภายนอก (Effect Size: f^2) พบว่า ตัวอย่างเช่นหาดปานกลางถึงใหญ่ ตามเกณฑ์ของ Khalilzadeh and Tasci (2017) ค่าดัชนีที่ใช้คำนวณความแม่นยำและความสัมพันธ์ของโมเดล Q^2 มีค่าระหว่าง 0.064-0.276 โดยพิจารณาค่า Q^2 ที่มากกว่า 0.00 แสดงว่า ตัวแปรหรือโครงสร้างของโมเดลมีความสัมพันธ์กัน (Chin, 2010) ส่วนผลการวิเคราะห์อิทธิพลหรือผลกระทบของตัวแปรແ geg ภายนอกที่มีต่อตัวแปรແ geg ภายนอก ใน โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง β ซึ่งความมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.20 (Chin, 2010) พบว่า ความชัดเจนของเป้าหมายคุณภาพมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วม ($\beta = 0.345$, $t = 4.185$, $p = 0.000$) ความไว้วางใจในองค์การมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วม ($\beta = 0.176$, $t = 2.040$, $p = 0.000$) ความรู้ ความเข้าใจในข้อกำหนด ISO 9001:2015 มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วม ($\beta = 0.337$, $t = 4.641$, $p = 0.000$) การมีส่วนร่วมมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ($\beta = 0.566$, $t = 7.321$, $p = 0.000$) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน GoF มีค่าเท่ากับ 0.508 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สูง (มนตรี พริยะกุล, 2558)

ตารางที่ 2 แสดงผลการวัด Measurement model

โครงสร้าง	ตัวแปร	Mean	S.D.	λ	α	CR	R^2	AVE
GC	CG	4.14	0.63	0.882	0.868	0.910	-	0.716
	CLA	4.07	0.66	0.807				
	OG	4.04	0.70	0.870				
	PG	3.95	0.63	0.825				
OT	TRA	3.77	0.72	0.781	0.728	0.843	-	0.643
	TRC	3.79	0.75	0.757				
	TRD	0.92	0.71	0.864				
ISO	ISO5	4.12	0.77	0.834	0.805	0.885	-	0.719
	ISO6	4.10	0.75	0.849				
	ISO7	4.12	0.82	0.860				
PAR	AC	3.87	0.70	0.861	0.860	0.905	0.417	0.705
	EV	4.07	0.71	0.874				
	IM	3.87	0.74	0.804				
	PL	3.91	0.66	0.817				
IP	QUAL	4.01	0.59	0.833	0.888	0.922	0.316	0.748
	QUAN	4.05	0.61	0.896				
	TIM	4.19	0.65	0.869				
	VAL	4.21	0.54	0.861				

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่

ตัวแปร	GC	ISO	IP	OT	PAR
GC	(.846)				
ISO	.316***	(.723)			
IP	.478***	.466***	(.865)		
OT	.543***	.246*	.338**	(.802)	
PAR	.543***	.441***	.567***	.436***	(.839)

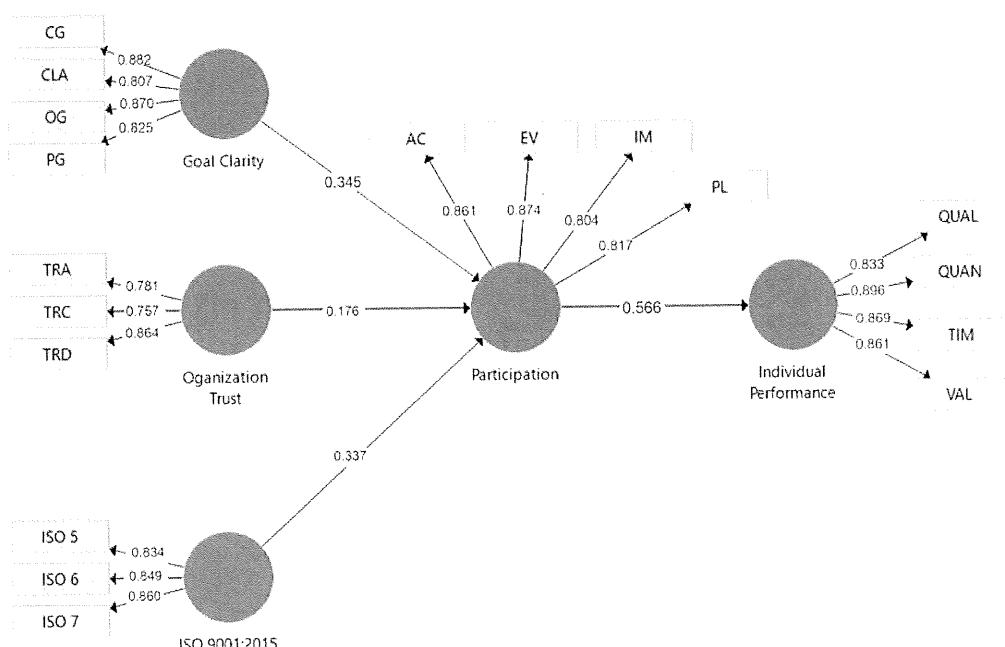
*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 **นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ***นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บเป็นตัวเลขที่แสดงถึงค่า \sqrt{AVE}

ตารางที่ 4 แสดงผลการวัดแบบจำลอง Inner หรือ Structural Model

สมมติฐาน	เส้นทาง	β Value	t-statistics	ผลการทดสอบสมมติฐาน
H1	GC \rightarrow PAR	0.345	4.185***	สนับสนุน
H2	OT \rightarrow PAR	0.176	2.040*	สนับสนุน
H3	ISO \rightarrow PAR	0.337	4.641***	สนับสนุน
H4	PAR \rightarrow IP	0.566	7.321***	สนับสนุน

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 **นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ***นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ภาพที่ 2 โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่วิเคราะห์ได้จากโปรแกรม PLS แสดงค่า Path Coefficients (β), Determination Coefficient (R^2) และ Loadings (λ) (หลังปรับโโนเดล)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยแยกตามสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

ความชัดเจนของเป้าหมายคุณภาพมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานภายใต้มาตรฐาน ISO 9001:2015 โดยความชัดเจนของเป้าหมายคุณภาพประกอบไปด้วย เป้าหมายของงานส่วนบุคคล เป้าหมายขององค์การ วิธีการสื่อสารเป้าหมายคุณภาพและความชัดเจนของเป้าหมายคุณภาพ เนื่องจากเป้าหมายที่ชัดเจนจะทำให้หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติมีส่วนร่วมในการรับทราบและเข้าใจในเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่องค์การต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธีรวัฒน์ จันทึก (2561) กล่าวว่า การสื่อสารวัตถุประสงค์ขั้นตอน ประโยชน์ โดยมีข้อมูลและทิศทางการสื่อสารที่ชัดเจนนั้นทำให้สมาชิกในองค์การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมมากขึ้น และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2529) พบว่า ความชัดเจนของเป้าหมาย มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์การและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของบุคลากรนี้องจากเป้าหมายที่มอบหมายหรือสื่อสารให้ผู้ปฏิบัติงานนั้น เป็นการแสดงความต้องการขององค์การ ซึ่งความมีความเฉพาะเจาะจงในเงื่อนไขต่างๆ เป้าหมายที่ดีควรปรับให้กระจงชัดเจน เพราะเป้าหมายที่ไม่ชัดเจนแสดงจุดหมายปลายทางที่ไม่แน่นอน ขาดความสำคัญและไม่มีประสิทธิภาพ และเป้าหมายที่ดีและถูกต้องจะวัดผลการกระทำได้ ซึ่งเป้าหมายที่มีความกระจงชัดเจนจะเกิดผลดีต่อพนักงานและองค์การ เป้าหมายที่ชัดเจนทำให้หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติมีส่วนร่วมในการรับทราบและเข้าใจในเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่องค์การต้องการ จ่ายต่อการกำหนดภารกิจมอบหมายงานและความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน ทำให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จในที่สุด (Park Soonae & Choi Sungjoo, 2020) นอกจากนี้ วารุณี ทองดี (2559) ยังพบว่า การตั้งเป้าหมายเชิงสัมฤทธิ์มีอิทธิพลทั้งทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการปฏิบัติงาน ดังนั้น หน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลเรื่องการบริการทรัพยากรบุคคลจึงควรพิจารณาและส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายเชิงสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ซึ่งช่วยให้เกิดการพัฒนาหรือปรับปรุงผลการปฏิบัติงานของบุคลากรให้มีระดับที่สูงขึ้น โดยการส่งเสริมให้เกิดเป้าหมายเชิงสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน อาจทำได้ทั้งระดับบุคคล และระดับหน่วยงาน การส่งเสริมความชัดเจนของเป้าหมายได้ลายเป็นหลักสำคัญในการเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานและประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Raney, 2003) การที่แจงเป้าหมายสามารถลดความขัดแย้งและปรับปรุงคุณภาพของ การประสานงานหรือมีส่วนร่วมในองค์การได้ (Garnett, 1992) และพบว่า การรับรู้นโยบายของบริษัทเป็นส่วนที่สืบทอดเนื่องมาจากการที่บริษัทมีการสื่อสารเป้าหมายที่ชัดเจนให้พนักงานรับรู้มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของพนักงานบริษัท (อดิเรก เพ็ชร์วน, 2554) โดยการรับรู้การสนับสนุนองค์การมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมกิจกรรมขององค์การ เช่น การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (ไคเซ็น) (Glover et al, 2011) ทั้งนี้นโยบายผู้บริหารมีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มวงจรควบคุมคุณภาพ (QCC) ของพนักงานระดับปฏิบัติการ เช่น บริษัทชินส่วนยานยนต์นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี (นพพ. ทามวงศ์, 2554)

ความไว้วางใจในองค์การมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานภายใต้มาตรฐาน ISO 9001:2015 โดยความไว้วางใจในองค์การประกอบด้วย ความไว้วางใจในผู้บริหาร ความไว้วางใจในผู้บังคับบัญชา ความไว้วางใจในเพื่อนร่วมงาน เนื่องจากความไว้วางใจองค์การเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้องค์การดำเนินอยู่และประสบความสำเร็จ ซึ่งการทำงานร่วมกันต้องพึงพาออาศัยกัน หากความไว้วางใจในองค์การต่ำ องค์การจะสูญเสียทรัพยากรในการบริหารจำนวนมาก และภายในองค์การจะขาดความ porrดองกัน ความคิดความสร้างสรรค์จะน้อยลง มีกระบวนการตัดสินใจที่ไม่มีประสิทธิภาพ พนักงานไม่ต้องการมีส่วนร่วมในการทักษิกรรมต่างๆ อัตราการลาออกของบุคลากรจะสูงขึ้น ข่าวลือต่างๆ ภายในองค์การจะมากตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Robbins & Judge (2011) ได้กล่าวไว้ว่าหากความไว้วางใจอยู่ในระดับต่ำ พนักงานมีแนวโน้มหลีกเลี่ยงการเผชิญกับปัญหา การมีส่วนร่วมองค์การลดลง มีการเรียกร้องเกิดขึ้นผู้บริหารในองค์การจะต้องเร่งสร้างและรักษาความไว้วางใจไว้ จะทำให้ลดโอกาสเกิดการต่อต้านของพนักงาน เนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ทำให้เกิดผลทางลบ นอกจากนี้ Dirks and Ferrin (2002) ยังพบว่า ความไว้วางใจใน การผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์ต่อผลลัพธ์ในทางบวกเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงาน ได้แก่ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี

ขององค์การ ความพึงพอใจในงาน ความผูกพันในเป้าหมาย ซึ่งถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมอย่างหนึ่ง รวมถึงการมีผลการปฏิบัติงานที่ดี ทั้งนี้ หากความไว้วางใจในองค์การต่า องค์กรจะเกิดความสูญเสียทรัพย์จากการบริหารเป็นจำนวนมาก และขาดความปรองดองกัน ความคิดความสร้างสรรค์จะน้อยลง มีกระบวนการตัดสินใจที่ไม่มีประสิทธิภาพ พนักงานไม่ต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ อัตราการลาออกจากบุคลากรจะสูงขึ้น ข่าวลือต่างๆ ภายในองค์กรจะมากตามไปด้วย (อุชุมพร แก้วขุนทด, 2550)

ความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนด ISO 9001:2015 มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานภายใต้มาตรฐาน ISO 9001:2015 เนื่องจาก ในระบบบริหารคุณภาพนั้นองค์การควรจัดทำ นำไปปฏิบัติ รักษาและปรับปรุงระบบการบริหารงานคุณภาพอย่างต่อเนื่องให้เป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐาน ผู้บริหารควรแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการให้ความสำคัญกับลูกค้า และความมีการกำหนดตัวถุประสงค์คุณภาพที่สอดคล้องกับนโยบายคุณภาพ ทั้งนี้ต้องพิจารณาและจัดเตรียมทรัพยากรที่จำเป็นในการจัดทำ การันตีไปปฏิบัติ การรักษาไว้และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง องค์กรควรดำเนินการและรักษากระบวนการออกแบบและพัฒนาที่เหมาะสมเพื่อทำให้มั่นใจต่อข้อกำหนดผลิตภัณฑ์และบริการ รวมถึงต้องมีการเฝ้าติดตาม วัด วิเคราะห์และประเมินการรับรู้ของลูกค้าที่มีต่อผลิตภัณฑ์และบริการนั้น ศุลกากรต้องมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยมีผลสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประชากร (พัพโพธิ์ 2557) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพมีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบล จังหวัดนครปฐม และ ณัฐร้า ภั้วนาล (2558) กล่าวว่า ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการพัฒนาระบบคุณภาพ ISO 9001:2008 เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของพนักงานในการพัฒนาระบบคุณภาพ ISO 9001:2008 ของบริษัท สยามกอลสินดัสรี จำกัด อาจเป็นเพราะ บุคลากรเกิดการสั่งสม ศึกษา ค้นคว้า หรือมีประสบการณ์ รวมถึงความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ ทั้งการได้ยิน การฟัง การคิด หรือการปฏิบัติตามข้อกำหนด ISO 9001:2015 นอกจากนี้นันท์กานต์ กาญจนเลขา (2547) ยังพบว่า ปัจจัยด้านการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการทำงาน เนื่องจากความรู้ที่นักบุญควบคู่กับการมีส่วนร่วมของบุคลากรจะส่งผลให้เกิดการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ไทยแอร์พอร์ต gravine' เชอร์วิสเซส จำกัด และความรู้ความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง (ปราณี สุขดีศรีสวัสดิ์, 2557) และความรู้เกี่ยวกับการรักษาระบบคุณภาพ ISO 22000:2005 ทางด้านการตรวจสอบประเมินแบบสำรวจมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการรักษาระบบคุณภาพ ISO 22000:2005 ของพนักงานบริษัท เนสท์เล่ (ไทย) จำกัด (ศรีรุจា ธรรมคุพพ์, 2554) ซึ่งทัศนคติด้านความเข้าใจที่มีต่อระบบคุณภาพภายในมือทิพลงบทบาทต่อการมีส่วนร่วมในระบบคุณภาพภายในของของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามระบบคุณภาพภายใน (วุฒิชัย อารักษ์โพษมรงค์, 2554)

การมีส่วนร่วมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการปฏิบัติงานของบุคลากรภายใต้มาตรฐาน ISO 9001:2015 โดยการมีส่วนร่วมประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการปฏิบัติตามกิจกรรม 3) ด้านการติดตามผลและประเมินผล 4) ด้านการนำความรู้ให้เข้ามาใช้ในงาน เนื่องจากการมีส่วนร่วมทำให้บุคลากรเกิดทัศนคติต่อการบริหารงานขององค์การไปในทิศทางที่ดีขึ้น ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในงาน เกิดความผูกพันแต่หัวใจงานและการกิจที่ตนเองมีส่วนร่วมในการดำเนินงานที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ Cotton (1984) ซึ่งผลสอดคล้องกับผลการศึกษาของศิริพร สอนไชยา (2558) กล่าวว่าการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของบริษัท และวิศิษตศักดิ์ สุขสะอาดพสุ (2556) ยังพบว่า การมีส่วนร่วมส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานขององค์การในมุมมองผู้บริหารที่มีต่อผลการปฏิบัติงานขององค์การโดยการวัดแบบสมดุลของโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิชัย อารักษ์โพษมรงค์ (2554) ซึ่งกล่าวว่าการมีส่วนร่วมส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามระบบคุณภาพภายใน โดยอาจเป็นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือการบริการร่วมกับทีมงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยความร่วมมือร่วมใจ ประโยชน์ของการวิจัย

- 1) จากสมการโครงสร้างปัจจัยที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของบุคลากรมากที่สุดคือความชัดเจนในเป้าหมายคุณภาพ ซึ่งมีค่า $\beta = 0.345$ จึงขอเสนอให้องค์การที่ประ拯救จะทำ ISO 9000:2015 เพื่อก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมที่ส่งผลไปยังผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับปัจจัยด้านความชัดเจนในเป้าหมายคุณภาพโดยการระบุเป้าหมายให้ชัดเจน มีความเฉพาะเจาะจง สามารถตัดผลได้และมีวิธีการวัดผลที่ชัดเจน มีเวลากำหนดที่แน่นอน และที่สำคัญต้องมีวิธีการสื่อสารให้บุคลากรทราบอย่างทั่วถึงภายในองค์การ
- 2) ค่าอิทธิพลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของบุคลากรเป็นลำดับที่ 2 คือค่าอิทธิพลของความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนด ISO 9001:2015 ซึ่งมีค่า $\beta = 0.337$ โดยมีค่าใกล้เคียงกับค่าอิทธิพลของความชัดเจนในเป้าหมายคุณภาพ จึงขอเสนอให้องค์การเน้นเรื่องการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนด ISO 9001:2015 ให้กับบุคลากร และการประยุกต์นำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถนำความรู้มาพัฒนาปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานของตนเอง กำหนดเป้าหมายด้วยชัดในการปฏิบัติงานในระบบคุณภาพของหน่วยงาน รวมถึงใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการปฏิบัติงานในระบบคุณภาพของหน่วยงาน เพื่อให้บุคลากรมีส่วนร่วมที่ส่งผลไปยังผลการปฏิบัติงานของบุคลากร
- 3) ค่าอิทธิพลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของบุคลากรน้อยที่สุด คือค่าอิทธิพลของความไว้วางใจในองค์การ ซึ่งมีค่า $\beta = 0.176$ อาจเป็นเพราะบุคลากรที่มีหน่วยงานต่างกัน จะมีความไว้วางใจในผู้บริหารและความไว้วางใจในองค์การแตกต่างกัน เนื่องจากแนวโน้มในปัจจุบันมีความหลากหลายขององค์ประกอบในการทำงานร่วมกันมากขึ้น ซึ่งความไว้วางใจเป็นแหล่งทรัพยากรที่มาจากความร่วมมือของบุคลากรแต่ละหน่วยงานเป็นพื้นฐานซึ่งในแต่ละหน่วยงานบุคลากรมีความแตกต่างกัน (Bijlsma & Koopman, 2003)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไป

- 1) ผลการวิจัยที่ได้ส่วนใหญ่มาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรในส่วนสนับสนุนภายในโรงพยาบาล (Back Office) ซึ่งมีบริบทการปฏิบัติงานแตกต่างจากส่วนการรักษาหรือการให้บริการของโรงพยาบาล ดังนั้น จึงควรนำตัวแบบที่ได้มาไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มบุคลากรด้านการรักษาพยาบาลหรือกลุ่มบุคลากรด้านการให้บริหารภายในโรงพยาบาล ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้อาจมีความคล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกันก็เป็นได้ หากได้ผลลัพธ์ที่มีความคล้ายคลึงเป็นในแนวทางเดียวกันจะถือว่าเป็นการยืนยันตัวแบบการวิจัยในครั้งนี้ด้วย
- 2) เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้ความชัดเจนของเป้าหมายคุณภาพ ความไว้วางใจในองค์การ ความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนด ISO 9001:2015 การมีส่วนร่วม และผลการปฏิบัติงานส่วนบุคคลเป็นตัวแปรในการวิจัย โดยมีค่าจำานากการท่านายที่ร้อยละ 31.6 ($R^2 = 0.316$) แสดงว่ายังมีตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมที่ส่งผลไปยังผลการปฏิบัติงานอื่นอีก ดังนั้น งานวิจัยในอนาคตอาจนำตัวแปรอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานส่วนบุคคลมาทำการศึกษา ซึ่งอาจได้ผลการวิจัยแตกต่างจากการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐสูตร แก้วนวลด. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของพนักงานในการพัฒนาระบบการบริหารงานคุณภาพ ISO 9001:2008 กรณีศึกษาบริษัทสยามกลาสอินดัสทรี จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธัญมน ก้าแสง. (2558). การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินงานมาตรฐานในสถานสองเคราะห์คณพิการ. สังคมส่งเสริมศรัทธา สถาบันสหศึกษา สาขาวิชาการบริหารและนโยบายสาธารณะสังคม คณะสังคมส่งเสริมศรัทธาสถาบันสหศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ธีรวัฒน์ จันทึก. (2561). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมกับโครงการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์กรุงเทพฯ. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม.
- นพพล หมายวงศ์. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมก่อสู่ความคุ้มคุณภาพ (QCC) ของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทชั้นส่วนยานยนต์ นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม, วิทยาลัยการบริหารและการจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นันท์นงนส์ กัญจนเลขา. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการทำงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ไทยแอร์พอร์ตส์ กราวด์ เซอร์วิสเซส จำกัด (TAGS). วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- นพิฐพนธ์ สนใจเหลือ. (2562). การคำนวณขนาดตัวอย่างตัวอย่างโปรแกรมสำเร็จรูป G*POWER. วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 496-507.
- ประชากรณ์ พัพโพธิ์. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดนครปฐม. Veridian E-Journal, 475-491.
- ปราณี สุขดีศรีสวัสดิ์. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุดสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พิจตรา ไชยากร์ปัญญา. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการบริหารผลการปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานของพนักงานปฏิบัติการของโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต: สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วัลยพร โลหะประภาภรณ์. (2551). การนำนโยบายการพัฒนาคุณภาพ ตามมาตรฐานโรงพยาบาลไปปฏิบัติ ศึกษารณ์ หน่วยงานสนับสนุน คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการสาธารณสุข คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วันชัย วัฒนศักดิ์. (2547). ความชัดແຍ້: หลักการและเครื่องมือแก้ปัญหา. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- วรรณา ทองดี. (2559). อิทธิพลการรับรู้โครงสร้างเป้าหมายที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนสังกัดมหาวิทยาลัยโดยมีการดึงเป้าหมายเชิงสมถุทึบและความยืดมั่นผูกพันในงานเป็นตัวแปรส่งผ่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดทิศทางประยุกต์, มหาวิทยาลัยศรีวิริยาราม.
- วิสิตศักดิ์ สุขสะอาดพสุ. (2556). ผลกระทบของวิธีปฏิบัติต้านทรัพยากรมนุษย์ การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ในมุมมองของผู้บริหารที่มีต่อผลการปฏิบัติงานขององค์กรโดยการวัดแบบสมดุลของโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2540). การประเมินการปฏิบัติงานของบุคคลแบบ 360 องศา. ข่าวราชการ, 42(4), 46-70.
- วุฒิชัย อารักษ์โพษมงคล. (2554). อิทธิพลของ การรับรู้ทัศนคติและการมีส่วนร่วมที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามระบบคุณภาพภายใน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะวิทยาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล. นนทบุรี: โรงพยาบาลสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ศรีรุจा ธรรมคุพห์. (2554). อิทธิพลของความรู้ เจตคดี ที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมรักษาระบบคุณภาพ ISO 22000:2005 ของพนักงานบริษัทในกลุ่มธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม: กรณีศึกษาบริษัท เนสท์เล่ (ไทย) จำกัด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพิทยาการจัดการอุตสาหกรรม คณะกรรมการบริหารและจัดการ, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศิริพร สอนไชยา. (2557). ปัจจัยด้านพฤติกรรมและการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของบริษัทกรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน). การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- เสาวนีย์ เปี้ยมคุ้ม. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับการรับรองมาตรฐานระบบบริการคุณภาพ ISO 9001 ของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมمدنนคร จังหวัดชลบุรี. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- อดิเรก เพ็ชร์รัตน์. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงอย่างดีเยี่ยม (ภาคีนั้น) ของพนักงานฝ่ายการผลิต บริษัท ทีซีแอล คอมสัน อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- อั้นคณา ไมตรีสรัตน์. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของพนักงาน ในการจัดทำระบบบริหารคุณภาพ ISO 9000:ฉบับปี2000v กรณีศึกษา บริษัท ไดโด อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- อุฐุมพร แก้วขุนทด. (2550). ความไว้วางใจในผู้นำองค์กร ความไว้วางใจในองค์กร และความจริงรักภักดีต่องค์ที่มีผลต่อพฤติกรรมและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทเนตบีเคเค จำกัด. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- Bijlsma-Frankema, K.M. & Koopman, P. (2003). trust within organisations. *Personnel Review*, 543-555.
- Chin, W. W. (2010). *How to Write Up and Report PLS Analysis*. New York: Springer.
- Cotton, J. L. (1997). Dose Employee Involvement Work? Yes, Sometime. *Journal of Nursing Care Quality*, 12(2), 33-45.
- Davis, K., Newstrom, J. W. (1993). *Organizational Behavior: Human Behavior at Work*. McGraw-Hill: Comportement organisationnel.
- Dirks, K. T., & Ferrin, D.T. (2002). Trust in leadership: Meta-analytic findings and implications for research and practice. *Journal of Applied Psychology*, 87(4), 611-628.
- Falk, R. F., & Miller, N. B. (1992). *A primer for soft modeling*. Akron, OH, US: The University of Akron Press.
- Garnett, J. L. (1992). *Communication for Results in Government: A Strategic Approach for Public Management*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Glover, W. J., Farris, J. A., Van Aken, E. M., & Doolen, T. L. (2011). Critical success Factors for the sustainability of Kaizen event human resource outcomes: An empirical study. *International Journal of Production Economics*, 132(2), 197-213.
- Götz, O, Liehr-Gobbers, K. & Krafft, M. (2010). *Evaluation of Structural Equation Models Using the Partial Least Squares (PLS) approach*. Handbook of partial least squares (pp. 691- 711), Berlin: Heidelberg: Springer.
- Khalilzadeh, J. & Tasçi, A. D. (2017). Large sample size, significance level, and the effect size: Solution to perils of using big data for academic research. *Tourism Management*, 62, 89-96.
- McAllister, D. J. (1995). Affect-and cognition-based trust as foundations for interpersonal cooperation in organizations. *Academy of Management Journal* 38, 24-59.

- Park Soonae and Choi Sungjoo Choi. (2020). Performance Feedback, Goal Clarity, and Public Employees' Performance in Public Organizations. *Sustainability*, 12, 3011.
- Raney, H. L. (2003). Understanding and Managing Public Organizations. San Francisco: Jossey-Bass.
- Robbins, S. P. & Judge, T. A. (2011). *Organizational Behavior*. 14th ed. New Jersey: Prentice Hall.
- Shaw, R.B. (1997). *Trust in the balance*. 2nd ed. San Francisco: Jossey-Bass.